

Sygn. akt II K 505/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 roku na rozprawie sprawy

J. K. z domu S.

c. H. i J. z domu B.

ur. (...) w G.

oskarżonej o to, że:

w dniu 01 sierpnia 2017 r. około godziny 12:00 na ulicy (...) w miejscowości G. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że kierując samochodem osobowym marki C. o nr rej. (...), wyjeżdżając z drogi podporządkowanej, potrąciła kierującą rowerem L. K., w wyniku czego nieumyślnie spowodowała u niej obrażenia ciała w postaci złamania kości przedramienia lewego, stłuczenia barku, otarć naskórka przedramienia prawego oraz zasinienia przyśrodkowej powierzchni uda lewego, które spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na okres dłuższy niż siedem dni, **tj. o czyn z art. 177§1 kk**

orzeka:

1. uznaje, że J. K. jest sprawcą zarzucanego jej czynu i na podstawie art. 66§1 kk, art. 67§1 kk warunkowo umarza postępowanie karne na okres próby 1 (jednego) roku;
2. na podstawie art. 67§3 kk orzeka od J. K. na rzecz pokrzywdzonej L. K. nawiązkę w kwocie 2000 (dwóch tysięcy) złotych;
3. na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk i art. 43a§1 kk orzeka świadczenie pieniężne i zobowiązuje J. K. do zapłaty kwoty 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków w sprawie kwotę 147,84 (stu czterdziestu siedmiu złotych, osiemdziesięciu czterech groszy) oraz kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 01.08.2017 r. około godziny 12.00 J. K. jechała swoim samochodem C. nr rej. (...) przez miejscowość G.. Jechała drogą podporządkowaną i zbliżała się do skrzyżowania z drogą z pierwszeństwem przejazdu. W tym czasie drogą z pierwszeństwem poruszała się rowerzystka L. K.. (W tym miejscu jest ścieżka rowerowa, ale L. K. nie jechała tą ścieżką, tylko jezdnią.) J. K. skręcała na skrzyżowaniu w lewą stronę. Zatrzymała się, rozejrzała, nie dostrzegła żadnych pojazdów, więc ruszyła wolno i zaczęła manewr skrętu w lewo. Nie zauważyła nadjeżdżającej w tym czasie od

prawej strony rowerzystki. Kiedy znajdowała się już na drodze, w którą skręciła, wówczas usłyszała odgłos puknięcia w prawe lusterko, po czym lusterko to złożyło się. W tym czasie potrąciła jadącą drogą główną rowerzystkę L. K., L. K. (przed zderzeniem) jechała w tym samym kierunku, w którym – po skręcie – zamierzała jechać J. K.. L. K. na skutek potrącenia przewróciła się wraz z rowerem.

J. K. zatrzymała swój pojazd, aby ustalić przyczynę puknięcia. Kiedy wysiadła jej samochód stał lewymi kołami przy linii rozdzielającej pasy ruchu, a prawymi był oddalony około metra od prawej krawędzi jezdni. J. K. obeszła swój samochód i zobaczyła, że na ziemi, na wysokości tylnego zderzaka leży kobieta (L. K.) wraz z rowerem. L. K. leżała na chodniku, płakała z bólu, twierdziła, że bardzo boli ją ręka. J. K. chciała zawieźć L. K. do szpitala, bo wówczas było duże zdarzenie drogowe na autostradzie (...), w które zaangażowane były służby ratownicze, ale J. K. poprosiła, aby najpierw podwiozła ją do domu, bo chciała się umyć i przebrać. J. K. zabrała do swojego samochodu L. K. i jej rower i pojechała z nią do jej domu. Tam przyszła M. J., która widziała zdarzenie. M. J. wezwała policję.

(dowód: wyjaśnienia J. K. – k. 82 v – 83 v, 29,

zeznania L. K. – k. 83 v – 84 v, 16 v,

zeznania M. J. - k. 84 v – 85, 20 v,

szkic – k. 8, 69,

notatka – k. 1,

protokół oględzin pojazdu – k. 4 – 8,

protokół oględzin miejsca – k. 9 – 10)

W przebiegu zdarzenia L. K. doznała obrażeń ciała w postaci złamania kości przedramienia lewego, stłuczenia karku, otarcia naskórka przedramienia prawego, zasinienia przyśrodkowej powierzchni uda lewego. Obrażenia te naruszyły prawidłowe czynności jej organizmu na czas powyżej 7 dni.

(dowód: opinia – k. 23)

J. K. urodziła się (...) Jest zawodowego wykształcenia, z zawodu jest szwaczką. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Zarabia około 2.500 zł miesięcznie. (k. 82 v)

J. K. nie była karana. (k. 15)

J. K. przyznała się do zarzucanego czynu i wyjaśniła, że nie zauważyła pokrzywdzonej. (k. 82 v – 83 v, 29)

Sąd ocenił i zważył, co następuje:

Wszystkie dowody zebrane w tej sprawie zasługują na wiarę, bowiem – te pochodzące ze źródeł osobowych - są logiczne i nie pozostają ze sobą w sprzeczności, zaś dowody z dokumentów zostały pozyskane w sposób zgodny z przepisami.

J. K. wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 177 § 1 kk. Bowiem wykonując manewr skrętu w lewo (z drogi podporządkowanej w drogę z pierwszeństwem przejazdu), nieuważnie obserwując drogę (przez co nie dostrzegła rowerzystki L. K. i ją potrąciła), nieumyślnie naruszyła zasady ruchu drogowego (w szczególności art. 3 ust. 1 pord). Skutkiem tegoż naruszenia zasad ruchu drogowego pokrzywdzona L. K. doznała obrażeń ciała na czas powyżej 7 dni.

Sąd zastosował wobec oskarżonej dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania karnego, bowiem nie była wcześniej karana. Zgodziła się na to prokuratura, pokrzywdzona, oskarżona, która złożyła wyczerpujące wyjaśnienia, tłumacząc, iż nie dostrzegła jadącej jezdnią rowerzystki. Pokrzywdzona wszakże uzależniła swą zgodę od zasądzenia na jej rzecz od oskarżonej (ostatecznie) kwoty 2.000 zł. Oskarżona wyraziła na to zgodę. Sąd uznał, iż stopień

społecznej szkodliwości czynu, zachowanie oskarżonej (zarówno jej życie przed zdarzeniem, jak i postępowanie po zajściu, w szczególności pomoc pokrzywdzonej, zainteresowanie jej losem) daje podstawę do warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres 1 roku. W oparciu o przywołane w wyroku podstawy prawne sąd zasądził od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonej kwotę 2.000 zł i od oskarżonej na rzecz FPPPP kwotę 500 zł.

O kosztach sądowych sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk i art. 629 kpk.